

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dialogvs De Veneratione & inuocatione sancto[rum],
co[n]tra perfidia[m] Lutherana[m], ad reuerendissimu[m]
in Chr[ist]o patre[m], illustrissimu[m]q[ue] principe[m] &
d[omi]n[u]m D. Herma[n]nu[m] de ...**

Hoogstraten, Jacobus van

Coloniae, 1524

VD16 H 4813

Lonicer[us] co[n]tinuo ad pr[a]ecede[n]tia. Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35673

Caput sextum.

uita nra, cū ipa nob oīm uiuificatorē protulerit, nec etiā temere decantat spes nra, affulget em nob nō uulgaris spes, p eius pces nos salutē posse cōsequi. Q. aut scribis nos canere de ea, q ipsa sit salus nra, de tua illa uanissima ac mendacissima deprōptū est officina. Nā & ipse cantus hoc indicat, q nō salutē, sed dulcedinē exprimit, dictionē enim trissyllabam exigit.

¶ Lonicer^o cōtinuo ad pcedētia. Cap. VI.

LONICE
continuo ad
pcedētia

S Ed ais uiui oram^o mutuo, alter pro altero pces ad deū fundimus, id qd hoc loco Paulus qd poscit, Itē sancti dū adhuc in corpe eēnt, magna bona sunt ecclīe cōsecuti, & mortui, p ecclīa nihil faciēt. Ans uerū est q qd hēsitationis admittat. Cōsequēs uero amplecti nō possū, dū scriptura nequeat probari.

THEOLO
Hieronymus

¶ Diuū Hiero. audiamus, q & te & patrē tuū uigilatiū nimis graphice suis depingit coloribus, Dicis (inqt) in li bello tuo, q dū uiuimus mutuo orare pro nobis possum^o, postq mortui fuerim^o, nulli^o sit pro altero exaudiēda oīo pferim quū martyres ultionē sui sanguinis obsecrātes, impetrare nō potuerūt. Si apli & martyres adhuc in corpore cōstituti, pnt orare pro ceteris, qn adhuc pro se dnt eē solliciti, qto magis post uictorias coronas atq triūphos &c. postq cū Chro eē cōeperūt, minus ualebūt. Paulus aplus &c. postq resolutus, cū Chro eē cōeperit, tūc ora clausur^o est, & pro his q in toto orbe ad suū euangeliū crediderūt, mutire nō poterit, meliorq erit uigilatiū canis uiuus q ille leo mortuus. Et paulo post Basilidis antiq hēretici & impitae sciētiae incredibilia portēta prosequeris, & pponis, q totius orbis autoritate dānat. Et iter. Rides de reliquis martyb & cū authore huius hēreseos Eunomio, ecclīe Chri calūniā struis &c. scribit aduersus hēresim tuā &c. Tertullianus uir eruditissim^o insigne uolumē, qd Scorpīacū uocat &c. Haftenus Hiero. Vides ne nūc eos q habes antesignanos antiqssimos fuisse hēreticos, pditissimosq hoies, ac doctrinā tuā nō mō nris tpibus, uerūe tū olim totius orbis autoritate dānatā. At capio (pulchre

De inuocatione sanctorum.

em̄ ingeniū tuū calleo) qd dicturus es. Sic em̄ Hiero. incu-
ses. Hiero. id qd dicit scripturaz̄ autoritate nō tuef, non
citat huius sciētiæ fide dignos authores. Quid ergo? An
tibi parū eē uidef id renouare, ac instillare aurib⁹ hominū
qd olim ab oībus dānatū ac irritū factū eē cōstat? Quid re-
nouas doctrinā, & eā plus q̄ pestiferā? qd eā reducis in ho-
minū memoriā? uerū expecta paulisper, faciam ne hic fu-
gā locus tibi remaneat.

¶ Sed uideamus Paulū. Primū petit q̄ oremus pro oī-
bus mēbris nostris, sicut et Chrs orare iussit. Pater noster
non pater meus &c. Deinde sequit, unū deū uelle oēs ho-
mines saluos fieri, unū mediatorē dei & hoīm. Deus uult
oēs hoīes saluos fieri, nō tñ suis uiribus & suo conatu. Ita
q̄ orandū est pro oībus. Hæc aut oīa ad uiuentes, non
ad uita defunctos spectant. Est uero un⁹ mediator, oīes
em̄ mēbra de uiuo Chri sumus corpe, oīa tā bona q̄ ma-
la cuiuscūq; mēbri toti q̄q; corpi cōia sunt, Singula mem-
bra pro oībus orant unius corporis sui & oīm chrianoz̄.

¶ Et si hoc in loco aplm̄ ad eos sermonē habere cōstet,
q̄ nōdū e uita emigrarūt & nō ad coelicolas, q̄ iā lucē inac-
cessibilē cōtēplantes, aplicæ instructionis nūc indigēt mi-
nime, tu tñ uelim oīdas si potes, cur officia q̄ in ecclia mi-
litante, charitatis sunt & dilectionis, releganda ueniant
ab ecclia btōz̄ triūphante, cuius illa qdā extat figura. An
nō electi ac sancti dei, supnæ priæ ciues, cœlestis curiæ ue-
hementer cupiant accessum fieri, numerūq; indies augeri
quū ad hoc manibus pedibusq; in uita cōstituti contende-
rent? Verū de hoc capite finali excussior sermo habebitur.
Porro q̄ nullius momēti, q̄ ridicula sit ea cōsequentia, quā
subinde p̄tendis, qñ dicis. Est unus mediator unius corpo-
ris sui & omniū chrianoz̄ Chrs, ergo sancti in cœlo, non
orant, uel ex hoc p̄spicere posses, nisi oīmino sensu mēteq;
careas, q̄ eadē opa, cōtra te q̄q; sic dici posset. Est un⁹ me-
diator omniū chrianoz̄ Chrs, ergo sancti mortalē uitā a-
gentes, nō hnt orare pro corpe ecclia chriana. Qd reuera
plane hæreticū est. Cæterū de unico mediatore frequēs se-

LONICE.
continuo ad
præcedentia.

THEOLO

I. Timo. ij
Retorsio argu-
menti in au-
thorem.

Caput sextum.

Triplix mō
Christus me-
diator est.

ij. Corin. v.

Deutero. v.
Hebræ. v.

I. Iohan. ij.

LONICE.
paulo post
prædicta.

THEOLO
Retorsio ar-
gumenti in
authorem.

Hebræ. v.

stū agis, semel igit hui⁹ rei mō capax sis, noticiam accipe.
Sol⁹ Chrs de⁹ & hō ē, sol⁹ igit Chrs scdm cōmunionē na-
ture eorū, int̄ q̄s mediat, mediator ē. Rursus sol⁹ Chrs n̄r
redēptionis ab æternæ pditiōis reatu, cōdignū p̄ciū p̄sol-
uit, q̄ sane exoluto, de⁹ placat⁹ est, & mūd⁹ deo recōciliat⁹,
sicut scriptū est, De⁹ recōciliauit sibi mūdū p Chrm. Erat
em̄ de⁹ in Chro sibi mūdū recōciliās, id ē in Chri hūanita-
te, q̄ diuinitati cōiūcta est. Proin sol⁹ etiā Chrs & redimēs
do & recōciliando, mediator dei & hoim ē. Et quis ij tres
mediatiōis modi puræ creature nō sint cōicabiles, nihil tñ
officiet, si sub summo n̄ro mediatore & aduocato qdā ali⁹
in p̄cando & interpellādo, uelut sc̄darij, ponant mediator
res, quēadmodū & Moses stetit medi⁹ inter deū & Israel,
Et sicut scriptū est. Ois p̄otifex ex hoib⁹ assumpt⁹, p hoī-
bus cōstituit in his q̄ sūt ad deū, ut offerat sacrificia p̄ p̄ctis
Neq; in his derogat dignitati sup̄mi illi⁹ int̄pellatoris, quē
aduocatū habem⁹ in cœlis, sed suę bonitatis liberalitas de-
clarat, ex eius qppe meritis omnes sanctorū preces suā ac-
ceperunt efficaciam.

¶ Etiam si uiuentes oramus pro alijs, nō ideo mediator
res sumus. Chrs em̄ est ille unus, quē deus placide intue-
tur & c. qui nisi interpellator noster foret, preces n̄ræ nul-
læ essent, iccirco ipse est unus & primus mediator.

¶ Vniuersa hæc obujs (ut aiunt) uulnis amplectimur, q̄
uerificari etiā citra oēm ambiguitatē & controuersiam af-
firmamus, in cœlo pariter & in terra, Nā nisi Chrs inter-
pellator noster foret, profecto uacua esset oīs sanctorū
in cœlestibus postulatio. Sed sicut absurda prorsus & mi-
nime cōsentanea illatio est, Sācti in terris ideo nō sunt me-
diatores, q̄a Chrs un⁹ est & prim⁹ mediator, ergo sancti in
terris nō orāt pro p̄ctōribus. Ita reuera ridicula est illatio,
parē de sc̄tis cœlestis illi⁹ aulę incolis astruere sniam, Chrs
nāq; licet unus sit & prim⁹ oīm mediator, dign⁹ nimis q̄
p sua apud patrē reuerētia nullā patiat repulsam, nō ē tñ
cur his tā frigidis rōnibus mediatoris nomē ab hoib⁹ oīno
tollere nitaris. Et si em̄ mediatoris nomē scripturæ sacræ

De inuocatione sanctorum.

cōtextus nō exprimat, res tñ ipsa nois, & qđ p nomen in-
uenit, omī ex parte scripturæ cōsona est, id qđ Moses ap-
ta insinuatione testat̃ dicens, Sequester & medius fui inter
dñm & uos, Et Psalm̃. inquit. Si nō Moses stetit in cō-
fractione in cōspectu eius. Deniq; propheta ait. Quæsiui
uirū, q poneret sepē inter me & inter terrā.

Deutero v.
Psalm̃. cv.
Ezech. xxiij.

¶ Q si salus, uita, & spes, uel ex btā uirgine Maria, uel
ullo scōr pderet nobis, eēnt multi mediatores, sed cū il-
li nos nō redemerūt, mediatores esse nō possunt.

LONICE,
continuo ad
præcedentia.

¶ Si nra salus ea necessitate ex diua pderet uirgine, ut
ea donare Chrs nō sine uirgine, uel ipsa tribuere possit sa-
lutē sine Chro, tūc reuera ad salutē nram uirgo mī suffice-
ret, & mediatores eēnt plures, Hoc aut̃ qā nemo uel per
somnia cogitat, prodat se Lutherana nequitia necesse est
q̃ tam inutiliter in dubiū uocat, rē unam oīm oculis q̃ ma-
xime conspicuam.

THEOLO

¶ Clag; est ergo uētres istos mētiri & sacrificulos, q̃tiēs
cantillant, uita, salus, & spes nostra, Itē regina cœli qā quē
meruisti portare &c.

LONICE
continuo ad
prædicta.

¶ Hereticor; more, eos mēdaci in simulas, q̃ nūq̃ pos-
sis expugnare sniam, oīm ipse hoīm mēdacissim⁹. Veteri
qdē hæreticor; cōsuetudine, ut quē bonis rōnibus supare
neq̃as, cōuicijs & pbris adoriaris, ul' (qđ extremū ē) tergi-
uersatiōibus rē oēm cōficias. Sed dicito q̃so mihi, Jq̃nā sit
ea ecclia q̃ in cātico Salue regina (ut ais) cātillauerit, salus,
spes nra. Mihi sane nulla occurrit. Porro arbitraris ne in-
expiabilē culpam, si interdū pro chr̃ifideliū affectu, uirgo
deipara ex salutatiōis cōsuetudine pronunciet̃ salus nra;
ut q̃ naufragātī iā mūdo salutis ediderit autorē? Neq; em̃
alia rōne salus dicit̃ Maria, nisi q̃ saluatorē protulerit mū-
do, uel etiā q̃ assidue sollicita sit pro miserorum filiorum
Euæ salute, quā quidē sententiam etiā si te ruperis, nunq̃
poteris opprimere. Sed ut plen⁹ stomacho tuo satisfaciā,
& nō quæraris frigidum esse interpretamentum. En scri-
pturam tibi profero, cuius testimonio, discas, uentres
istos & sacrificulos (ut uocas) non mentiri, quotiens

THEOLO
Mentitur Lu-
theranus de
ecclesia.

Caput quintum.

Abdie.
Gene xli.
Iudith. iij.

cantillant (si tñ faciunt) uita salus &c. Scriptū em̄ legimus
Et ascendent saluatores in montē Syon, Pharaō q̄q̄ Rex
Aegypti uertit nomen Ioseph, & uocauit saluatōrē mun
di. Et in lib. Iudicū legi, q̄a suscitauit eis dñs saluatōrē.
Scriptura nō dedignat hoies saluatoris noie, Et tu tā sua
uis hō, uetas saluatricē ac salutē nūcupari q̄ nō unū aut al
terū cōmodū, sed totius nobis salutis plenitudinē attulit.

Lonicerus cōtinuo ad p̄cedentia. Cap. VII.

LONICE,
continuo ad
p̄cedentia.

Christus uero imperauit fidelib⁹ suis, ut & ipsi orent
pro se inuicē, nēpe q̄ & ipsi sunt filij dei, & cōfratres
Chři. Sācti uero q̄ uita defuncti sunt, quū uultui dei
nō appareant ut Chrs, nō intercedūt, maxime dū ne ullus
qdē scripturæ locus doceat &c. qd ergo inuocam⁹?

THEOLO
Retorsio ar
gumenti in
authorem.

¶ Viri sancti quantūlibet etiā uitæ sanctimoniam pollen
tes, dū in hoc corpe adhuc a dño pegrinant, uultui dei nō
apparent ut Chrs. Eten̄ Chři p̄sentatio in hūana (quā coe
lo intulit) natura, interpretabilis qdā est pro nobis conti
nuataq; interpellatio, nēpe ut deus p̄, eorū nequeat nō mi
fereri, q̄z naturā tā eminēter uiderit exaltatā in filio, Hac
lege & ad hūccerte modū, neq; sancti uiuentes, neq; coelū
incolentes, uultui diuino apparent. Nō reclamaturū autē te
puto, qd supius affirmasti, qm̄ uiuētes orare possimus pro
inuicē. Quæ nā igit̄ rogo cōsecutio, q̄ue illatio, sancti uita
defuncti nō apparent deo ut Chrs, ergo nō orant pro ui
uis. Et uiuentes intercedunt pro se inuicē, q̄ tñ uultui dei
nullo mō apparent, nedū ut Chrs. Sed hoc cōueniebat cā
dori chřiano, sic semel spoliare sctōs, ut qd habebāt hono
ris et ptātis in exilio, careāt in patria. Verū q̄a iā forte odo
rari cōepisti, oēm simulationis umbrā detectā iri, & rati
unculā hāc parū foelicit̄ pposito tuo fuisse accōmodā, ut
pote quā totus pene orbis iā, uelut ineptissimā psuasione,
derideat, uideo te iā sarcinas cōponere, & ad cōsuetū toti⁹
pfidiæ oīm q̄z hāreticorū asylū, q̄si propriū recurrere ad se
dē, ut dicas sctōz inuocationē, in nullo scripturæ sacre lo
co eē expressam, ignorans illotissime grāmatista, locū ab
authoritate apud dialecticos, unū eē oīm infirmissimū, si